



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-1 У. 6821/15
18.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., кога заступа пуномоћник мр. Жарко Вујовић, адвокат из Ниша, Ул. Тирила и Методија бр. 17/1, поднетој против решења тужене Војне поште 1094 Београд, Уп-2 број 60-3/187-16/05 од 28.03.2011. године, у извршењу одлуке Уставног суда Уж. 4110/2012 од 02.04.2015. године, у предмету престанка службе цивилног лица, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Војне поште 1094 Београд, Уп-2 број 60-3/187-16/05 од 28.03.2011. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Управног суда II-1 У. 5217/11 од 17.04.2012. године, одбијена је тужба тужиоца А.А. из ..., поднета против решења Војне поште 1094 Београд, Уп-2 број 60-3/187-16/05 од 28.03.2011. године. Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Управног суда I-2 У 7033/10 (2009) од 30.09.2010. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 3472 Ниш, инт. бр. 60/1068-2 од 08.04.2005. године, а којим је одлучено да тужиоцу као цивилном лицу престаје служба у Војсци Србије, без његове сагласности -због укидања радног места основом члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СЦГ“ 7/05 и 44/05) са 10.05.2005.године и утврђује право на отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате, коју је остварио за месец који претходи месецу у коме му престаје службе, што укупно износи 293.150,64 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио Уставном суду уставну жалбу.

Одлуком Уставног суда Уж. 4110/2012 од 02.04.2015. године усвојена је уставна жалба А.А. и утврђено да је пресудом Управног суда У. 5217/2011 од 17.04.2012. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије (став 1. диспозитива), поништена је пресуда Управног суда У. 5217/2011 од 17.04.2012. године и одређено да Управни суд донесе нову одлуку о тужби

подносиоца уставне жалбе, поднетој против решења Војне поште 1094 Београд, Уп-2 број 60-3/187-16/05 од 28.03.2011. године. (став 2. диспозитива), те одбијена као неоснована уставна жалба А.А. изјављена због повреде права на суђење у разумном року зајемченог одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије у управном поступку који је вођен пред Војном поштом 3472 Ниш, у предмету Инт. број 60/1068-2 (став 3. диспозитива).

Према разлозима образложења одлуке Уставног суда, Уставни суд је претходно утврдио да решењем Војне поште 3472 Ниш, инт. бр. 60/1068-2 од 08.04.2005. године, подносиоцу уставне жалбе, А.А., цивилном лицу престаје служба у Војсци Србије, без његове сагласности -због укидања радног места основом члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СЦГ“ 7/05 и 44/05) са 10.05.2005. године и утврђује право на једнократну отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате, коју је остварио у последњем месецу пре престанка службе у опредељеном новчаном износу. Првостепени орган је у образложењу решења навео да је на основу података из персоналне евиденције утврђено да је Одлуком министра одбране укинута радно место на које је подносилац био распоређен. Решавајући по жалби Војна пошта 1094 Београд је решењем Уп-2 бр. 60-3/187-2 од 15.05.2005. године одбила жалбу против наведеног првостепеног решења, а које другостепено решење је поништено пресудом Управног суда, Одељења у Крагујевцу, У. бр.7033/10 (2009) од 30.09.2010. године, по тужби тужиоца А.А.. Даље, према разлозима образложења одлуке Уставног суда произлази да је поступајући у извршењу пресуде Управног суда од 30.09.2010. године, Војна пошта 1094 Београд, донела решење Уп-2 број 60-3/187-16/05 од 28.03.2011. године којим је одбила жалбу А.А., изјављену против решења првостепеног органа од 08.04.2005. године. У образложењу решења другостепени орган је навео да из потврде Министарства одбране Сектор за политику одбране, Управе за организацију, инт. бр. 394-2 од 25.02.2011. године произлази да је Одлуком министра одбране за организацијско – мобилизацијске промене у МО и ВСЦГ стр. пов .904-2 од 08.04.2005. године, одређено да се на формацијском месту на које је био распоређен тужилац укидају два извршиоца, да из потврде Министарства одбране-Сектор за људске ресурсе- Управе за кадрове бр. 1415-2 од 04.03.2011. године, произлази да се тужиоцу у време престанка службе без његове сагласности, због укидања радног места, није могло обезбедити једно од права из члана 144.став 1. Закона о Војсци Србије. Пресудом Управног суда II-1 У 5217/11 од 17.04.2012. године, одбијена је, као неоснована, тужба тужиоца којом је подносилац уставне жалбе побијао законитост оспореног решења. У разлозима образложења ове пресуде је наведено да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа налазећи да су испуњени услови из члана 143. став 1. тачка 9) Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“ број 43/943/02 и „Службени лист СЦГ“ 7/05 и 44/05) о престанку службе без сагласности због укидања радног места, и да му се предходно није могло обезбедити једно од права предвиђених одредбом члана 144. став 1. истог Закона, а ово стога јер у проведеном поступку утврђено чињенично стање упућује да је радно место на коме је тужилац био распоређен укинута, а тужиоцу, у складу са одредбом члана 144. није се могло обезбедити једно од прописаних права, закључујући да су наводи тужбе без утицаја на оцену законитости другостепеног решења. Међутим, Уставни суд указује да у ситуацији када су у првостепеном поступку чињенице непотпуно утврђене, другостепени орган може допунити поступак и отклонити недостатке сам или преко првостепеног или замољеног органа, сагласно одредби члана 232.став 1. Закона о општем управном поступку, из чега следи да се и након доношења првостепеног решења у управном поступку могу утврђивати

чињенице које су биле од значаја за доношење тог решења. Имајући у виду да се те чињенице у одређеним условима могу утврдити једино на основу извештаја и потврда надлежних органа и организација о подацима о којима се води службена евиденција, Уставни суд оцењује да се уставном жалбом неосновано указује на то да се након доношења првостепеног решења не могу прибављати докази на којима се заснива то решење. Уставни суд, међутим указује да наведено овлашћење из чл. 232. ст. 1 Закона, не ослобађа другостепени орган обавезе да докаже које је прибавио у допуњеном поступку достави странци ради изјашњења и да јој омогући учешће у поступку. С обзиром да се у потврди Министарства одбране, Сектор за политику одбране, Управе за организацију, инт. бр. 394-2 од 25.02.2011. године, о којој се тужилац није изјанио, потврђује садржина дела Одлуке министра одбране за организацијско – мобилизацијске промене у МО и ВСЦГ стр. пов .904-2 од 08.04.2005. године, који се односи на формацијско место на које је тужилац био распоређен, Уставни суд налази да ће подносилац уставне жалбе, овде тужилац након достављања те потврде имати прилику да се упозна са релевантним садржајем наведене одлуке. Осим тога оцењујући наводе уставне жалбе којима се указује да нема доказа да је покушано да се подносиоцу пронађе одговарајуће место ван Војске, Уставни суд констатује да из списка предмета произлази да у управном поступку није прибављен извештај надлежне организације која посредује у запошљавању и организује за додатно образовање и обуку запослених, а да је, упркос томе, утврђено да се подносиоцу нису могла обезбедити права из члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије.

Поступајући у извршењу одлуке Уставног суда, којом је поништена пресуда Управног суда У. 5217/11 од 17.04.2012.. године, Управни суд је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), поново оценио наводе тужбе, одговора на тужбу, списе предмета ове управне ствари које је тужена Војна пошта бр. 1094 Земун, Управном суду доставила дана 04.06.2015. године, па је нашао да је тужба основана. Управни суд је овај спор решио без одржавања усмене расправе, сагласно члану 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Према одредби члана 166. став 2. Устава Републике Србије, одлуке Уставног суда су коначне, извршне и општеобавезујуће.

Чланом 171. Устава утврђено је да је свако дужан да поштује и извршава одлуке Уставног суда (став 1.); да Уставни суд својом одлуком уређује начин њеног извршења, када је то потребно (став 2.); а да се извршење одлука Уставног суда уређује законом.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о Уставном суду ("Сл. гласник РС", бр. 109/07...18/13), прописано је да су државни и други органи, организације којима су поверена јавна овлашћења, политичке странке, синдикалне и друге организације, удружења грађана или верске заједнице, дужни да, у оквиру својих права и дужности, извршавају одлуке и решења Уставног суда.

Одредбом члана 89. став 2. Закона о Уставном суду, прописано је да, када Уставни суд утврди да је оспореним појединачним актом или радњом повређено или ускраћено људско или мањинско право и слобода зајемчена Уставом, може поништити појединачни акт, забранити даље вршење радње или одредити предузимање друге мере или радње којом се отклањају штетне последице утврђене повреде или ускраћивања зајемчених права и слобода и одредити начин правичног задовољења подносиоца.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.05.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је у овој правној ствари чињенично стање утврђивао другостепени орган, да се није руководио правним схватањима исказаним у пресуди овог суда У.7033/10 од 30.09.2010. године, да није извео ниједан доказ за доношење правилне и законите одлуке у предметној управној ствари у смислу одредбе члана 144. Закона о Војсци Југославије, те да му у смислу одредбе члана 9. Закона о општем управном поступку није омогућено да се изјасни у односу на исправе прибављене у другостепеном поступку. У том смислу, као и смислу осталих навода у тужби предлаже суду да тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је одбио жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа, Војне поште 3472 Ниш, Инт. бр. 60/1068-2 од 08.04.2005. године, а којим је одлучено да тужиоцу као цивилном лицу престаје служба у Војсци Србије, без његове сагласности -због укидања радног места основном члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СЦГ“ 7/05 и 44/05) са 10.05.2005.године и утврђује право на отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате, коју је остварио за месец који претходи месецу у коме му престаје службе, што укупно износи 293.150,64 динара. Према образложењу оспореног решења тужени орган је, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари, нашао да решењем првостепеног органа није повређен закон на штету тужиоца. Ово стога што је оспорено решење донето у извршењу пресуде Управног суда I-2 У 7033/10(2009) од 30.09.2010.године, којом пресудом је тужба уважена и поништено решење Војне поште 1094 Ниш број УП-2 број 60-3/187-2 од 15.05.2005.године. Наведеном пресудом указано је туженом органу да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, из разлога што је при доношењу оспореног решења учињена повреда одредбе члана 199. став 2. у вези члана 125. став 1. Закона о општем управном поступку јер се из образложења оспореног решења не види на основу којих доказа је чињенично стање утврђено. У даљем току поступка, на основу примедби изнетих у пресуди Управног суда, тужени орган је отклонио недостатке на које је указао суд у пресуди, извођењем нових доказа, па је на основу изведених доказа поново нашао да жалба није основана, јер је утврђено да је радно место тужиоца укинута, да није могао бити распоређен на друго радно место, нити обезбеђено неко од права из члана 144. став 1. тачка 1. и 2. Закона о Војсци Југославије, а што произлази из Одлуке МО за ОМП у МО и ВСЦГ стр. пов.904-2 од 08.04.2005. године, којом Одлуком је у 161 Ваздухопловној бази, у Воду за техничко одржавање, извршена измена и допуна формације којом су на Формацијском месту - механичар за возила точкаше укинута два извршиоца, што доказују потврдом Министарства одбране Сектор за политику одбране, Управе за организацију, инт. бр.394-2 од 25.02.2011. године, и потврде Министарства одбране-Сектора за људске ресурсе- Управе за кадрове бр. 1415-2 од 04.03.2011. године, којом се, на основу службене евиденције, потврђује да у време када је тужиоцу престала служба због укидања радног места на које је био распоређен није постојала могућност његовог распоређивања на друго радно место, као ни могућност преквалификације.

Према одредби члана 9. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), пре доношења решења странци се мора пружити могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, док је одредбом члана 199. став 2. истог Закона, прописано да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а одредбом члана 235. став 1. истог Закона, прописано је да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе члана 9. став 1., 199. став 2. и 235. став 1. Закона о општем управном поступку, Суд налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер тужиоцу пре доношења оспореног решења није пружена могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, при чему образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што тужиоцу није достављена потврда Министарства одбране, Сектор за политику одбране, Управе за организацију, инт. бр. 394-2 од 25.02.2011. године, а којом се потврђује садржина дела Одлуке министра одбране за организацијско – мобилизацијске промене у МО и ВСЦГ стр. пов 904-2 од 08.04.2005. године. При чињеници да је тужени орган морао тужиоцу пружити могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, па како он то није учинио, тиме је повредио правила поступка на његову штету. Осим тога, Управни суд напомиње да у списима предмета нема доказа да је покушано да се тужиоцу пронађе одговарајуће место ван Војске, будући да у управном поступку није прибављен извештај надлежне организације која посредује у запошљавању и организује за додатно образовање и обуку запослених, а да је, упркос томе, оспореним решењем, утврђено да се тужиоцу нису могла обезбедити права из члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије.

Тужени орган ће у поступку поновног одлучивања по жалби отклонити повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом и своју одлуку засновати на правном схватању суда, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 18.06.2015. године, II-1 У. 6821/15

Записничар
Драгана Ранђеловић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН